اخبار

تلاش ۶ وزیر برای رفع فیلتر کلش آف کلنز!

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی از تلاش دولت برای رفع فیلتر بازی «کلش آف کلنز» خبر داد و گفت: برای رفع فیلتر این بازی ۶ وزیر مشغول پیگیری بودند! به گزارش ایسنا، سیدرضا صالحی‌امیری در دومین نشست «بررسی چالش‌های کسب و کارهای نوپا» در وزارت ارتباطات حضور یافته و به ارائه توضیحاتی درباره مشکلات فعالان این بخش پرداخت. وی با بیان اینکه فضای کسب و کار نسبت به گذشته تغییرات بسیاری کرده، اظهار کرد: حق هر سیستمی است که بخواهد خود را با تحولات جدید به‌روز کند. قطعا این کار شدنی است و ما نیز در فروردین‌ماه سال آینده جلساتی در این زمینه گذاشته و برخی مباحث مطرح‌شده را پیگیری خواهیم کرد.

■■■

سفرهای استانی ارکستر ملی با حضور افتخاری

فریدون شهبازیان از سفر ارکستر ملی ایران به لرستان و کرمانشاه خبر داد و از برنامه‌هایش برای همکاری با خوانندگان مطرح موسیقی ایران گفت. به گزارش تسنیم، وی درباره برنامه‌اش برای رهبری ارکستر ملی گفت: از روز نخست که مسؤولیت ارکستر ملی ایران را برعهده گرفتم، همه تلاشم این بود که علاوه بر اجراهایی که در تهران خواهیم داشت، بتوانیم هم‌میهنان‌مان در سراسر کشور را با موسیقی ارکسترال آشنا کنیم، چون کارهای محلی و مقامی هم در رپرتوار ما قرار دارد؛ این مساله و اجرا در شهرستان‌ها برای ما پررنگ‌تر می‌شود. شهبازیان افزود: در تمام مناطق ایران موسیقی‌هایی جریان دارد که در هیچ جای جهان وجود ندارد. در نقاط مختلف مملکت ما موسیقی‌هایی هست که مردم آنها را به عنوان موسیقی نواحی می‌شناسند؛ خراسان، کردستان، لرستان، گیلان، جنوب ایران، مازندران، تبریز، آذربایجان و همه نقاط ایران موسیقی ویژه خود را دارد و این مساله در جهان موسیقی بسیار ارزشمند است.نخستین سفرمان به لرستان و کرمانشاه است. سعی‌مان این است به جاهایی که امکان اجرا وجود دارد سفر کنیم. در این کنسرت‌ها آقای افتخاری همراه ما هستند.

■■■

کتابستان معرفت منتشر کرد

۳ رمان نوجوانانه با موضوع انقلاب

انتشارات کتابستان معرفت ۳ رمان نوجوانانه با موضوع انقلاب اسلامی را در آستانه سال نو روانه بازار کتاب کرد. به گزارش مهر، انتشارات کتابستان معرفت ۳ اثر داستانی تازه با عنوان «مسافر جمعه» اثر سمیه عالمی، «ظلمت سفید» نوشته سجاد خالقی و «آن مرد با باران می‌آید» نوشته وجیهه سامانی را روانه بازار کتاب کرد. رمان «ظلمت سفید» که پیش از این عنوان اثر برگزیده جشنواره داستان انقلاب در سال ۱۳۹۳ را نیز به دست آورده، اثری است نوجوانانه که در فضای روستایی استان چهارمحال و بختیاری می‌گذرد. رمان «مسافر جمعه» اثر سمیه عالمی نیز اثری است با تم روستایی و در فضای سال‌های دهه ۴۰ رخ می‌دهد. قهرمان این رمان جوانی است اهل سبزوار که تصمیم دارد با دخترخاله‌اش ازدواج کند. نویسنده از درون توصیف زندگی او و حوادثی که در آن می‌رود موضوعاتی مانند اصلاحات ارضی، حادثه فیضیه و قیام ۱۵ خرداد را شرح می‌دهد. رمان «آن مرد با باران می‌آید» اثر وجیهه علی‌اکبرسامانی نیز داستانی است که به عنوان اثر تقدیر شده در جشنواره داستان انقلاب پیش از این در انتشارات سوره مهر منتشر و در ویراست تازه از سوی نشر کتابستان منتشر شده است. این کتاب نیز اثری است با محوریت نوجوان و با موضوع انقلاب اسلامی. قهرمان این داستان نوجوانی است که وارد ماجرای مبارزات علیه رژیم پهلوی می‌شود.

■■■

دوبلور پیشکسوت درگذشت

مهین کسمایی، دوبلور پیشکسوت بعد از تحمل چند سال بیماری ۱۲ اسفند بر اثر سرطان در آمریکا درگذشت. به گزارش تسنیم، شهراد بانکی، مدیر روابط عمومی انجمن گویندگان و سرپرستان گفتار فیلم این خبر را تایید کرده است. وی توضیح داد: مهین کسمایی، دوبلور پیشکسوت بعد از مدت‌ها بیماری پنجشنبه ۱۲ اسفندماه در آمریکا از دنیا رفت. به گفته وی، مهین کسمایی چند سال پیش از ایران رفته بود و اخیراً هم در آمریکا زندگی می‌کرد و بعد از تحمل مدت‌ها بیماری بر اثر سرطان درگذشت. این گوینده عنوان‌بندی کارتون «بابا لنگ‌دراز» برادرزاده علی کسمایی، ملقب به پدر دوبله ایران بود. کسمایی در سال ۱۳۱۷ در رشت متولد شد و سال ۱۳۳۱ کار خود را در حوزه دوبله آغاز کرد. وی گوینده نقش بازیگرانی چون آدری هپبورن، دایان کیتون، الیزابت تیلور و همچنین گوینده نقش فریماه فرجامی در فیلم «مادر» بوده است.

گفت‌وگوی «وطن امروز» با یوسف مرادیان، بازیگر فیلم سینمایی «ترمینال غرب»

با دانشمندان هسته‌ای نامهربانی شد

عکس: ابراهیم حیدری، وطن‌امروز

گروه فرهنگ و هنر: فیلم سینمایی ترمینال غرب که یک درام اجتماعی درباره اخراج دانشمندان هسته‌ای و شکل گرفتن توافقات ایران و غرب است، این روزها در محیط‌های دانشگاهی و مردمی در حال اکران است. این فیلم در ژانر سیاسی تولید شده و فضای حساسی را با توجه به اوضاع سیاست داخلی ایران دنبال می‌کند. به بهانه نمایش این فیلم سینمایی در شهرهای مختلف و استقبالی که در اکران‌های مردمی از این کار صورت گرفته است، با نویسنده و یکی از بازیگران این فیلم به گفت‌وگو نشسته‌ایم. یوسف مرادیان که نقش یکی از دانشمندان هسته‌ای را در فیلم ایفا می‌کند و شرایط سخت این دانشمندان را در دوران مذاکرات روایت می‌کند و محمد نیکدل نویسنده «ترمینال غرب» در گفت‌وگو با «وطن‌امروز» درباره ظرافت‌های فعالیت در ژانر سینمایی سیاسی می‌گویند.

***

■ آقای مرادیان! شما پیش از «ترمینال غرب»، ژانر سیاسی را تجربه کرده‌اید. بازی در فیلم «آقای رئیس‌جمهور» نیز جسارت فراوانی می‌طلبید، فیلمی که به دلایلی هیچگاه از تلویزیون پخش نشد و در زمان اکران هم با فشارهایی مواجه بود. آیا این جسارت، ویژگی یوسف مرادیان است؟

پیش از این کار بعضی از دوستان شوخی می‌کردند که مراقب خودت باش ولی من معتقدم فارغ از تعارفات روزمره، رسالت هنرمند این است کاری که فکر می‌کند درست است را انجام دهد و وظیفه او آنجایی پررنگ می‌شود که کارهایی را انجام دهد که بقیه جرات انجام دادن آن را ندارند. ورود جدی من به سینما با اصحاب کهف به عنوان یکی از نقش‌های اصلی آن فیلم رقم خورد. چند سالی درگیر این فیلم بودیم و این تجربه مسائل جدیدی را به من آموخت. در یک فضای قرآنی و معنوی نقشی پیشنهاد می‌شود و ناخودآگاه تو را به چالش می‌کشد. بعد از اصحاب کهف به سرعت وارد سینما با نقش‌های جدی شدم، بعد از یکی، دو فیلم تجاری دیگر دنبال دلمشغولی‌های خودم می‌گشتم و می‌خواستم کارهایی را انجام دهم که خودم دوست دارم؛ فیلم‌هایی از قبیل آقای رئیس‌جمهور، چریکه هورام و... . هرچه جلوتر می‌رفتم حساسیت‌هایم نسبت به کار بیشتر می‌شد، این حساسیت صرفا سیاسی نبود و کارهایی را شامل می‌شد که من را بیشتر به چالش می‌کشید. اینها باعث شد وقتی با مردم مواجه می‌شوم این سوال را مطرح کنند که چرا کم‌کار هستی؟ به نظرم این کم‌کاری لزوما اتفاق بدی نیست. اگر آدم کم‌کار باشد ولی بتواند کارهای برگزیده‌ای انجام دهد اتفاق خوبی خواهد بود.

■ و چه شد که به «ترمینال غرب» رسیدید؟

در این فیلمنامه شخصیتی به من پیشنهاد شد که به نظرم قهرمانان واقعی ما هستند اما بی‌ادعاتر و خالص‌تر، انسان‌هایی که فقط به وظیفه خودشان عمل می‌کنند. در فیلمنامه انگار دوستان ما در مقام نویسندگی چیزهایی را پیشگویی کرده بودند. زمانی که این فیلم ساخته می‌شد ما حدس می‌زدیم که در آینده نزدیک با سیستم‌های معاند به مشکل برخواهیم خورد ولی تحقق آن کمی صبوری می‌طلبید. بچه‌هایی آمدند و با اخلاص کار کردند، آن طوری که باید مزد (معنوی) نگرفتند و آن طوری که می‌باید با آنها رفتار نشد اما کار را پیش بردند و دست آن سیستم رو شد.

■ منظور شما دانشمندان هسته‌ای است؟

دانشمندان هسته‌ای کار درست را انجام دادند و عرصه باز شد و جوان‌ها و نخبگان دور هم جمع شدند اما با بسیاری از آنها نامهربانی شد. من به نویسنده اثر تبریک گفتم زیرا بخوبی توانسته بود آینده را پیش‌بینی کند و این خیلی خوب است که ما مدام با آزمون و خطا پیش نرویم و افق روشنی را ببینیم که در راستای آن حرکت کنیم. من وقتی فیلمنامه را خواندم دیدم آن شخصیت را دوست دارم و به دنبال آن شخصیت گشتم، زمانی که به نویسنده می‌رسیدم سعی می‌کردم اطلاعات بیشتری از این شخصیت بگیرم تا بتوانم به آنها نزدیک شوم.

■ بقیه عوامل و بازیگران چگونه بودند؟

من با همه عزیزانی که در این کار بودند تجربه قبلی داشتم، از خانم قاسمی تا هوشنگ توکلی و... با محسن افشانی هم سر فیلم ماهور هستیم که یک ملودرام جنگی است و من نقش یک خلبان را ایفا می‌کنم. بنابراین با این تیم تجربه قبلی داشتم و همدلی زیادی بین همه عوامل وجود داشت.

■ نسخه نهایی فیلم برای شما رضایتبخش بود؟

من متاسفانه به دلیل اینکه سر کاری بودم نتوانستم در جشنواره فیلم را ببینم اما بعد که فیلم را دیدم آن را دوست داشتم. چه از لحاظ تکنیک و ساختار و ریتم و در نهایت اصلی‌ترین مساله محتوا که حرف خودش را می‌رساند، من گمان می‌کنم امروز همه آن حرف‌ها و صحبت‌ها لباس واقعیت به تن دارد.

■ به نظرتان این موضوع قابل پرداخت‌های چندباره در فیلم‌های سینمایی دیگر است؟

یقیناً، اگر خاطرتان باشد در چند سال گذشته سینمای ما تبدیل به سینمای هجوِ توهین و رکیک شده بود. من بسیار از این اتفاق رنجیده می‌شدم که چرا سینمای ما تا این حد تک بعدی شده است و چرا ما باید مدام شاهد اینچنین فیلم‌هایی باشیم. در همه دنیا ما با تعدد ژانر مواجهیم و در ایران نیز ما به انواع موضوعات و ژانرها نیاز داریم. زبان و ادبیات سینما قدرتمند است و می‌تواند بسیار تاثیرگذار باشد.

> **دانشمندان هسته‌ای کار درست را انجام دادند و عرصه باز شد و جوان‌ها و نخبگان دور هم جمع شدند اما با بسیاری از آنها نامهربانی شد. من به نویسنده اثر تبریک گفتم زیرا بخوبی توانسته بود آینده را پیش‌بینی کند و این خیلی خوب است که ما مدام با آزمون و خطا پیش نرویم و افق روشنی را ببینیم که در راستای آن حرکت کنیم. من وقتی فیلمنامه را خواندم دیدم آن شخصیت را دوست دارم**

■ جامعه ما به آن سطحی از بلوغ رسیده که مسؤولان نسبت به نقدهای صریح واکنش منطقی داشته باشند؟

من امیدوارم برسد اما فکر می‌کنم هنوز به سطحی نرسیده که به معنای واقعی کلمه پذیرای نقد باشد. به نظرم ما براحتی نمی‌توانیم روبه‌روی هم بنشینیم و صحبت‌های همدیگر را بشنویم بدون اینکه با حس و برخورد بد همدیگر را بدرقه کنیم. اما معتقدم چه جامعه به این حد رسیده چه نرسیده باشد این نقد باید وجود داشته باشد.

■ حالا واقعا چرا کم‌کار هستید؟

به نظرم ایرادی که به سینمای امروز ما وارد است این است که یک بازیگر همزمان در چند پروژه کار می‌کند و نقش‌ها برای مردم باورپذیر نیست. انگار همه چیز از پیش تعریف شده است. سینمای ما نمی‌تواند فقط در دست تعداد مشخصی باشد. سینمای ما یک عرصه ملی- مردمی و تاثیرگذار است. قاعدتا انسان‌هایی که در این زمینه تلاش کرده‌اند حق حضور در عرصه‌های جدی را دارند. این روزها خیلی از نقش‌ها خرید و فروش می‌شود. نمی‌گویم مافیا و باندبازی‌ها پیش از این وجود نداشت اما اینقدر جدی نبود. امیدوارم حضور این آدم‌ها در سینما کمرنگ شود چون معتقدم جز صدمه زدن و اینکه حقی را ناحق کنند کار دیگری انجام نمی‌دهند. همه اینها تاثیرگذار است اما من به شخصه در کارهایی که به آنها علاقه دارم بازی می‌کنم. در همین اثر من با عشق کار کردم. چون اگر من هر دستمزدی بگیرم پول آن خرج خواهد شد اما آن اثر هنری باقی خواهد ماند.

■ اگر در ژانر سیاسی نقش مشابهی برای شما پیشنهاد شود، حاضر به ایفای آن هستید؟

هرکاری که من با آن ارتباط برقرار کنم و احساس کنم می‌توانم تاثیرگذار باشم آن را خواهم پذیرفت.

■ در ترمینال غرب، نقش دانشمند هسته‌ای را دارید که از سیاست فارغ است، در فضای واقعی هم نگاه فراغت از سیاست دارید؟

من قبلا هم اشاره کرده بودم، معتقدم هنرمند با خود رسالتی به همراه دارد و می‌تواند در فضای سیاست هم تاثیرگذار باشد اما هنرمند قطع به یقین یک سیاستمدار خوب نیست. همانطور که من معتقدم هنرمندان تاجر نیز نیستند جز همان عده معدودی که اول تاجر بودند و بعد وارد دنیای هنر شدند. من سعی می‌کنم جای خودم باشم و نقش‌های خودم را درست ادا کنم. ما در سرزمین آزاد زندگی می‌کنیم و هر فیلمی مخاطب و منتقد خودش را خواهد داشت و امیدوارم بتوانیم به آن ظرفیت برسیم که با پذیرش نقد و گفت‌وگو ایرادات همدیگر را بپذیریم و رفع کنیم. من کودکی‌ام در انقلاب بود و بسیاری از این حوادث را در خاطر دارم. آنچه در یک جمله می‌توانم بگویم این است که در یک سرزمین آزاد به دور از جبر هر قدرتی به سوی استقلال حرکت کنیم. ما همه ظرفیت‌ها، جوان‌ها، تفکر، انرژی و... را داریم و در این مسیر هر کس که اشتباه کار کرده باید اشتباه خودش را بپذیرد. در کار فیلمسازی خودمان نیز وقتی یکی اشتباه می‌کند همه دنبال این هستند کاسه کوزه‌ها را سر یکی دیگر بشکنند. ما باید بپذیریم تاوان اشتباهات‌مان را خودمان بدهیم، نباید مسائل را به سمتی ببریم که دیگران هزینه اشتباه ما را بدهند. من کار را دوست داشتم و با حساسیتی که روی نقش خودم داشتم، بارها با نویسنده و کارگردان به بحث می‌نشستیم و سعی کردم نقشم را بخوبی ایفا کنم. این فیلم زمانی ساخته شد که هیچکدام از اتفاقات امروز رخ نداده بود و حرف‌های بسیاری برای گفتن دارد.

نویسنده ترمینال غرب در گفت‌وگو با «وطن امروز»:

از هر جا اشتباه کردی برگرد

عکس: ابراهیم حیدری، وطن‌امروز

■ آقای نیکدل، ایده اولیه این کار از کجا آمد؟

باید یک مقدمه‌ای بگویم. شاید حالا که این فیلم در مرحله اکران است سوژه خیلی خطرناک به نظر نمی‌رسد، چون خیلی چیزها مشخص و فضا بازتر شده و صداها شنیده می‌شود. اما زمانی که شروع به نوشتن فیلمنامه کردم، فضای نقد موضوع رابطه با آمریکا و مذاکرات هسته‌ای اینقدر باز نبود، برچسب‌های زیادی آماده بود تا متوجه منتقدان شود، خیلی‌ها آمده بودند تا منتقدان را به آنجایی که نباید بفرستند؛ یعنی جهنم. در همین فضا ایده فیلم از دغدغه خودم شروع شد، بعد از انتخابات ۹۲ ابهامی در جامعه بود که بناست چه اتفاقی بیفتد، چون آقای روحانی با دست گذاشتن روی بحث سیاست خارجی سکان ریاست جمهوری را دست گرفتند و این نگرانی که قرار است بعد از این چه اتفاقی بیفتد در همه طیف‌ها وجود داشت.

من به این فکر می‌کردم که اگر بخواهیم یک کار سینمایی برای کمک به دولت و کشورمان بسازیم باید چه کار کنیم. می‌خواستم به مسؤولان بگویم اگر شما رفتید آنجا و طرف مقابل هم می‌داند شما به خاطر قول‌هایی که در انتخابات دادید، به نتیجه مذاکره احتیاج دارید؛ شما نگران نباشید و زیر بار زور نروید. ممکن است بخواهند چیزهایی را به شما تحمیل کنند اما ما به شما علاقه داریم و هر کجا که فکر کردید اشتباه است بازگردید. این پیامی بود که دوست داشتم در سناریو به دولت انتقال دهم.

ایده اولیه داستان هم این بود که یک دختر ایرانی به‌رغم نظر پدر و مادرش به آمریکا رفت و در آنجا حادثه هولناکی برای او رخ داد. این ایده براساس یک داستان واقعی از یکی از دختران نخبه خودمان است که در اثر مرگ مغزی اعضای بدنش در آمریکا اهدا شد و حتی خانواده‌اش با وب‌کم از او خداحافظی کردند و فرصت دیدار حضوری به وجود نیامد. من وقتی این حادثه را خواندم متوجه شدم چه قدر این اتفاق شبیه رخدادهایی است که در کشور ما می‌افتد. زمانی هم که با تهیه‌کننده ایده‌ام را مطرح کردم گفتم این ماجرا بسیار شبیه به واقعیت امروز ماست و ما باید به این دختر پیغام بدهیم که هرجایی پشیمان شدی بازگرد. اگر طرف مقابلت زورگوست و بناست به تو مشکلات زیادی را تحمیل کند، ما خانواده تو هستیم و به تو علاقه داریم پس می‌توانی راحت به خانه خودت بازگردی. این چیزی بود که ما می‌خواستیم قبل از اینکه توافقات انجام شود مطرح کنیم.

■ به نظر خودتان چقدر فیلمنامه با فیلمی که ساخته شد، تطبیق داشت و شکل گرفته بود؟

ما آدم‌های عشق سینما نیستیم. اینکه ایده‌آل‌های ما به صورت فرمی شکل بگیرد آنچنان اولویتی ندارد، اولویت ما اصل کار است و بیشتر از همه چیز واکنش مردمی برای من مهم است و در اکران‌های مردمی که حضور پیدا می‌کردم تا نظر مردم را مشاهده کنم به نظرم تا حد زیادی پیام مد نظر به مخاطبان منتقل شده است.

■ برای نگارش فیلمنامه خودتان از اطلاعات شخصیت‌های حقیقی مثلا دانشمندان هسته‌ای استفاده کردید؟

اصل تصمیم انتخاب این موضوع و نگارش این فیلمنامه کار بسیار سختی بود. شما وقتی در واقعیت جست‌وجو کنید عناصر دراماتیک بیشتری نسبت به خیالپردازی می‌توانید انتخاب کنید. من در این فیلمنامه تلاش داشتم بیشتر بر واقعیت متکی باشم. ممکن است خیلی‌ها بگویند فیلم داستان ندارد، در حالی که فیلم داستان دارد اما هدف اول من انتقال پیام و ایجاد بستری برای بیان واقعیت‌ها بود.

من در جریان واکاوی این موضوع تمام اتفاقاتی که در حال رخ دادن بود اعم از مذاکرات و رویدادهای سیاسی و اجتماعی را هم تحت نظر گرفتم و همه اینها ایده بسیار خوبی به من داده بود. در همین هنگام خبر اخراج دانشمندان هسته‌ای را شنیدم و به لطف یکی از دوستان توانستم با یکی از دانشمندان هسته‌ای که از قضا از مدیران سایت نطنز و از دوستان شهید احمدی‌روشن نیز بودند مصاحبه‌ای انجام دهم. خیلی بی‌طرف رفتم و با او صحبت کردم، نخستین سوالی هم که از او پرسیدم این بود که این انرژی هسته‌ای اصلا به چه دردی می‌خورد؟ و برای چه این همه هزینه می‌دهیم؟ بعد از آن جلسه بود که مسیر فیلمنامه به کلی تغییر کرد و نیمی از فیلمنامه از دل آن جلسه در آمد؛ اتفاقات عجیب و غریب و دردناکی که در فیلم بسیار کمتر به آن پرداخته‌ایم.

■ با وجود اتفاقی که برای دختر قصه افتاد هرچند منطبق با واقعیت بود اما به نظرتان فیلم کمی شعاری نشده است؟

من از اول می‌دانستم دلم نمی‌خواهد که مخاطب وقتی از سینما بیرون می‌آید با شور و شعف از یک پایان خوش صحبت کند. دلم می‌خواست این ناراحتی و نگرانی و دلواپسی در مخاطب وجود داشته باشد. راجع به گل درشت شدن کار من ایده مخصوص به خودم را دارم و اساسا با گل درشت شدن مشکلی ندارم. فکر می‌کنم الان در موقعیتی هستیم که اگر به سمت بیان‌های پیچیده هنری برویم نمی‌توانیم با طیف زیادی از جامعه ارتباط برقرار کنیم برای همین جبهه فرهنگی انقلاب ترجیح می‌دهد حرف‌هایش را در لایه اول و خیلی رک و صریح بیان کند. در واکنش‌ها فعالان رسانه‌ای و منتقدان ایراداتی را به فرم وارد کرده‌اند اما من گمان می‌کنم مردم ارتباط بیشتری با فیلم گرفته‌اند، اینها برای من قابل پیش‌بینی بود اما در مرحله تولید نه مرحله فیلمنامه؛ من در فیلمنامه سعی کردم کاری بنویسم که خواص تاییدش کنند و مردم آن را بپسندند.

رویدادها

حسن پورشیرازی «جمشید شاه» شد

پس از پرویز پرستویی که صداپیشگی تهمورث را برعهده دارد، حسن پورشیرازی به جمع صداپیشگان انیمیشن «آخرین داستان» اضافه شد و شخصیت‌های «جمشید» و «مرداس» را در این انیمیشن سینمایی صداپیشگی می‌کند. به گزارش تسنیم، دوبله انیمیشن «آخرین داستان» با حضور بازیگران مطرح سینما و تئاتر بتازگی آغاز شده است و پورشیرازی، بازیگر و کارگردان سینما و تلویزیون جای شخصیت‌های «جمشید شاه» و «مرداس»، پدر ضحاک در این انیمیشن صحبت خواهد کرد. پیش از این پرویز پرستویی گویندگی نقش‌های تهمورث سردار سپاه و ارشیا وزیر دربار جمشید را که برای مدتی هم در دربار ضحاک خدمت می‌کرد و اشکان خطیبی گویندگی نقش آفریدون را برعهده گرفته بودند. انیمیشن سینمایی «آخرین داستان» به نویسندگی و کارگردانی اشکان رهگذر برداشتی آزاد از داستان «ضحاک» شاهنامه است که داستانی از اواخر حکومت جمشید تا ابتدای حکومت آفریدون را روایت می‌کند و از سال ۸۹ در استودیوی هورخش در حال ساخت است.

■■■

خاطرات سردار همدانی در «ضوء قمرخین»

۴ عنوان از تازه‌ترین آثار نشر «۲۷ بعثت» با حضور چهره‌های فرهنگی رونمایی خواهد شد. به گزارش فارس، ۴ عنوان از جدیدترین آثار منتشر شده توسط موسسه ۲۷ بعثت رونمایی خواهد شد. «درنگی در نجف» سفرنامه اربعین حسینی به قلم جواد کلاته‌عربی یکی از ۴ عنوان منتشر شده این موسسه است. در این سفرنامه ۲۰۷ صفحه‌ای کلاته عربی خاطرات خود از سفر به کربلا در ایام اربعین را به نگارش درآورده است. کتاب «سرسپرده» زندگینامه سردار شهید هاشم کلهر معاون گردان مقداد لشکر ۲۷ محمد رسول‌الله است. «سر سپرده» به قلم سمیرا خطیب‌زاده دارای ۴ دفتر است که در یکی از این دفاتر اسناد و تصاویر شهید کلهر منتشر شده است. ترجمه عربی «مهتاب خین» با عنوان «ضوء قمرخین» روایت سردار شهید حسین همدانی از انقلاب اسلامی، کردستان و دفاع‌مقدس به قلم حسین بهزاد است. «گردان نهم» با ترجمه انگلیسی کارنامه عملیاتی گردان حبیب بن مظاهر لشکر ۲۷ محمد رسول‌الله(ص) در دفاع‌مقدس با پژوهش و تدوین گلعلی بابایی نیز عنوان چهارمین اثری است که در این مراسم رونمایی خواهد شد. آیین رونمایی از ۴ عنوان کتاب تازه منتشر شده نشر ۲۷ بعثت، دوشنبه شانزدهم اسفندماه ساعت ۱۴ در مرکز تبادل کتاب با حضور سردار کاظمینی، گلعلی بابایی و جمعی از نویسندگان برتر دفاع‌مقدس برگزار می‌شود.

■■■

آخرین روز «آفتابگردان‌ها»

اردوی نخست ششمین دوره آموزشی شعر جوان انقلاب اسلامی ویژه بانوان از سوی مؤسسه شهرستان ادب آخرین روز خود را سپری می‌کند. به گزارش تسنیم، اردوی نخست ششمین دوره آموزشی شعر جوان انقلاب اسلامی، «آفتابگردان‌ها»، ویژه بانوان از چهارشنبه ۱۱ اسفند در تهران آغاز شده و تا روز شنبه ۱۴ اسفند ادامه خواهد داشت. در این اردو که به ابتکار موسسه شهرستان ادب برگزار می‌شود، شاعران جوانی از سراسر کشور که موفق شده‌اند امتیاز لازم را از داوران و کارشناسان گروه شعر به دست آورند، به مدت ۴ روز در مجتمع آدینه گرد هم آمدند تا از برنامه‌های آموزشی فشرده با حضور استادان مطرح و سرشناس ملی در زمینه شعر بهره‌مند شوند.

■■■

برگزاری نشست بین‌المللی «رسانه، فرهنگ و جهان اسلام»

انجمن ایرانی مطالعات فرهنگی و ارتباطات، نخستین نشست بین‌المللی «رسانه، فرهنگ و جهان اسلام» را دوشنبه آینده ۱۶ اسفند و با حضور استادان داخلی و خارجی برگزار می‌کند. به گزارش مهر، نخستین نشست بین‌المللی «رسانه، فرهنگ و جهان اسلام» از سوی انجمن ایرانی مطالعات فرهنگی و ارتباطات و با همکاری جامعه‌المصطفی‌العالمیه، دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران و رایزن علمی ایران در مالزی برگزار خواهد شد. عنوان پنل اول این نشست «اسلام، فرهنگ و توسعه» است که با سخنرانی دکتر سیدجواد میری و دکتر زید احمد برگزار می‌شود. پنل دوم هم با عنوان «اسلام و رسانه‌ها» با سخنرانی دکتر سیدوحید عقیلی، دکتر مهدی منتظرقائم و دکتر مراد مریکان برگزار می‌شود.